

le fleuve; 2. надолу по -та или низъ -та; *adv.* d'aval, à vau-l'eau; 3. възъ -та, d'а-
mont; 4. както изъ —, à grand flots, à
longs flots.

Рѣпа (*рапонъ*), *sf.* plante, le radis, raifort
m, rave *f*; || нива посѣяна съ —, la ravière.

Рѣпаво звъжче, *sm.* plante, la raiponce.

Рѣпица, *sf.* plante, le colza.

Рѣпично масло, *sm.* huile de colza, *sf.*

Рѣсы, *sf. pl. Bot.* le limbe; 1. (*на клепкы-
тѣ*), le cil; 2. окаване на очны — или
вежды, *Méd.* la madarose; 3. побѣляватъ
-тѣ (*на конь*), *v. imp.* ils cillent.

Рѣсна ивица, *sf.* la frange; || обтакамъ или
обшивамъ съ —, *va.* franger; || майсторъ
на -цы, un franger et -gier.

Рѣсница, *sf.* la paupière.

Рѣсенъ (*който има рѣсы*), *adj.* ciliaire.

Рѣсявъ, *adj.* Bot. cillé.

Рѣченъ и -чни (*за рыболовство, за пла-
ване*), *adj.* fluvial; || (*за растенеа*), *H. nat.*
fluviatil.

— матросъ, *sm.* marin d'eau douce, *m.*

Рѣчливъ, *adj.* textuel.

Рѣчна пристаница, *sf.* la gare; || влазимъ
ради запаза въ —, *va.* garer.

Рѣчникъ, *sm.* le dictionnaire, le glos-
saire, le lexique; 1. скъсенъ —, le
vocabulaire, manuel lexique *m*; 2. съ по-
мощъ-та на -тѣ, à coups de dictionnaire;
3. той е живъ —, c'est un vivant diction-
naire; 4. съставачъ или съчинителъ на —,
un dictionnariste, un vocabuliste.

Рѣчничъ, *sm. dim.* l'apparat *m.*

Рѣчно притичане (*въ Африка*), *sm.* le marigot.

Рѣчь, *sf.* le mot, la parole, le terme; 1. *fam.*
le verbe; 2. образование — по подобіе на
гласъ-тѣ, *Gram.* l'onomatopée *f*; 3. отпу-
щане на —, *Gram.* l'anacoluthie *f*; 4. по-
върщамъ на първата си —, *vr. fam.* ra-
bâcher; 5. -та е за, il s'agit de, il est
question de; || — за това, il y va de; 6.
-по —, *adv.* mot à (pour) mot, littéralement,
textuellement; 7. -чи (*изъ Библия*), *pl.* le
texte; [8. нареждане —, *Gram.* la con-
struction; 9. сборникъ на —, la vocabu-
laire; 10. съединене на едногласны —,
Rhét. la paronomase; 11. тълковникъ на
—, le glossaire; 12. съ —, *adv.* verbalement.

Рѣшане (*коприна*), *sm.* le peignage.

Рѣшж, *va.* peigner; || *fam.* s'attifer; || -са,
vr. se peigner.

Рюзма (*зарижкѣ т.*), *sf.* le rusma et rusme.

Рѣзачка, *sf.* une dentellière.

Рѣзове, *sm. pl.* la moulure; 1. (*на оржжіе*),
la rayure; 2. (*на саодъ*), *Archit.* la ner-
vure; 3. ръвки и —, *H. nat.* les stries et
striures *f*; 4. права — въ желъзото на
оржжіе, *va.* carabiner; 5. който изрѣзва
— въ оржжіе, un carabineur.

Ржбче (*по край ивица*), *sm.* le picot.

Ржбъ, *sm.* la cannelure, rebord *m*, renrai-
ture, entaille et -tailure *f*, pli, nerf *m*; 1.
Méc. la canne, alluchon *m*; 2. *Archit.* l'a-
rête *f*, listel (*pl.* -teaux); 3. (*на кърпа*),
le liséré; 4. (*поржбенъ край*), l'ourlet *m*;
5. (*сгънка на платъ*), la pince; 6. (*съ
подписъ на монета*), *Num.* la carnèle.

Ржби (*поржбамъ кърпа*), *va.* ourler; || (*мо-
нета*), carneler.

Ржбистъ и -батъ, *adj.* strié.

Ржда, *sf.* la rouille, rouillure, écaille *f*; 1.
очистеване, —, le dérouillement; 2. изваж-
дамъ -та отъ нѣщо, *va.* dérouiller; 3. очи-
стевамъ отъ -та, *vr.* se dérouiller.

Рждиво [права —, *va.* rouiller.

Рждѣсало и -диво желъзо, *sm.* fer échu *m*.

Рждѣсалостъ, *sf.* la rouillure.

Рждѣсалъ и -цвѣтъ, *adj. m.* rouilleux.

Рждѣсвамъ, *vn.* se rouiller; || -ждѣсватъ
(*за оржжіа*), *v. imp.* il se crassent.

Ржжена слама (*за покривъ*), *sf.* le glui.

Ржженца, *sf.* paille d'avoine, *f.*

Ржжень, *sm.* le fourgon, ringard, attisoir et
attissonnoir *m*; || (*ковачески*), le tisonnier; ||
разбърквамъ съ —, *va.* fourgonner.

Ржжень хлѣбъ, *sm.* pain de seigle, *m.*

Ржжъ, *sf.* plante, le seigle; || пченица и —
смѣсено, le passe-méteil.

Ржка (*pl.* рѣцѣ), *sf.* la main, le bras, le
poing; рѣченъ, à bras; 1. отъ втора —,
de revente *f*; 2. дѣлжина на рѣдната —, la
coudée; 3. съ отворена —, *adv.* grasse-
ment, large, *adj*; || *pl.* à plaines mains,
tout en dehors; || нѣ съ —, illibéral; 4.
давамъ въ —, *va.* remettre; 5. поставямъ
— на нѣщо, *va.* usurper sur; || *Jur.* saisir;
6. рѣдната часть на —, *Anat.* l'avant-
bras *m*; 7. съ, въ, на —, à la main; 8.
изъ — въ —, de main en main, manelle-
ment; 9. съ моя —, de la main à la main;
10. подъ —, sous la main, sous la ché-
minée, sous le manteau de la cheminée; || *adv.*
secrètement; || *fig.* sourdement; 11. — възъ
—, bras dessus, bras dessous; 12. — на —,
corps à corps; 13. издвигамъ рѣцѣ къмъ
небето, *va.* lever; 14. идеме отъ —, le
savoir faire; || *pop.* le fion; || (*за сачева*),
la manieiment; 15. иде ми отъ —, manier;
16. всичко му иде отъ —, sarable de tout;
17. съ кръстосаны —, les bras croisés;
18. обковавамъ —, *va.* emmenoter; 19. съ
помощъ-та на -тѣ, à force de bras; 20. съ
простнаты —, à bras ouverts; 21. съ
пълны —, à pleines bras; 22. прѣгръщамъ
съ двѣ —, *va.* saisir à bras-le-corps; 23.
въ —, par dévers soi; 24. въ свои —, en
main propre.

Ржавень (*рѣчки*), *adj.* torrentiel.

Ржавица, *sf.* le gant, manique et manicle *f*;